

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni

26. juli 2019

EM2019/133

Hermed fremsættes følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i Forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde en handleplan med det formål at sikre de bedst mulige betingelser for et øget salg af lokale jordavlsprodukter både i og uden for Grønland. Handleplanen skal indeholde en tidsplan for arbejdet fremadrettet og skal omdeles til Inatsisartut senest til EM2020.

(Medlem af Inatsisartut Stine Egede, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Det bedste grønlandske jord og klima til jordavl findes i Sydgrønland.

Umiddelbart efter årsskiftet er solen tiltrækkeligt højt oppe på himlen, at det rent jordavlsnæssigt hurtigt bliver optimalt nok til at plante sæd. Hvor man i drivhus allerede ved samme tidspunkt kan igangsætte forberedelserne for kim og sæd til den næstkommende plantningssæson. Frosten sætter nemlig sent ind i efteråret. Så man, igennem en ihærdig og systematiseret indsats i drivhuse og i frilandsdyrkning stærkt kan nedbringe import af grøntsager til landet.

Jeg tror på, at det mangeårige landbrug i Sydgrønland, hvor man har plantet til eget forbrug kan komme os alle til gavn ved udvikling og optimering af drivhus og frilands dyrkning af grøntsager og urter.

Vi har nu i en længere årrække vidst, at det sydgrønlandske potentielle erhvervsboom er et fornyet og optimeret landbrugserhverv. Jeg mener at tiden til snak er ovre og tiden til handling er nu.

Hvis vi skal udvikle det grønlandske landbrugserhverv med særlig fokus på grøntsager og urter har vi behov for klare politiske prioriteringer. Og hvis landbrugserhvervets drivhus- og frilandsbaserede grøntsagspotentielle skal udvikles optimalt bør vi som politikere have fokus på at sætte optimale lovgivningsmæssige rammer for erhvervet.

Hertil mener jeg at vi skal have fokus på spørgsmålet om hvordan flere i landbruget kan motiveres til at dyrke grøntsager, enten i drivhus, på friland eller i en kombination af begge.

Derfor foreslog jeg, at den foreslåede handleplan overordnet indeholder anbefalinger om hvorledes de lovgivningsmæssige rammer kan optimeres med henblik på at fremme øget salg af lokale jordavlsprodukter. Da det offentlige mere eller mindre er medinvestor af landbruget, vil det være anbefalelsesværdigt hvis handleplanen kom til at indeholde en afvejning af de, særligt positive, følgevirkninger landets selvforsyning vil opleve med forventning om en lavere import af udenlandske grøntsager og urter.

Med vores arktiske klima in mente ville det være oplagt, hvis handleplanen også bidrog med en række anbefalinger om hvor de optimale lokationer for frilands- og drivhusbaseret landbrugserhverv er. Sådanne anbefalinger kan være med til at kvalitetssikre jordavlsprodukterne til gavn for forbrugerne. Hertil kunne handleplanen afdække butikkernes forventede advancementsgrad ved salget af de enkelte jordavlsprodukter for derigennem at give et helhedsbillede af de mest optimale og rentable grøntsagsprodukter.

Ligeledes ville det være tjenstvilligt, hvis handleplanen kortlagte hvorledes drivhus- og frilandsbaseret landsbrugserhverv kan bane vejen for en større selv bærende økonomi. Hvis den samtidigt afdækkede hvilke effekter et mere miljøvenligt og økologisk landbrug kan have for Grønlands fremtidige erhvervsstruktur ville det styrke udviklingen.

Der er mange potentialer og løsningsmuligheder. Heriblandt kunne fokus rettes mod udvikling af drivhuse i industriel størrelse via optimal brug af den elektricitet, der produceres i Qorlortorsuaq med det vandpotentiale, der er ved Qaqortoq området. Ved et sådant optimalt brug af eksisterende muligheder kan drivhuse sørge for en høst af tomater, agurker, peberfrugter og lignende. Derved forsynes markedet i Grønland med helårsprodukter af årstidens grøntsager ved leverancer igennem søvejen og luftfragten.

Landets forbrugere efterspørger lokaldyrkede landsbrugsprodukter og innovativ landbrug er eksisterende idag. Men hvis en produktion på en mere industriel skala skal udvikles, så bør handleplanen indeholde en række anbefalinger, der sikrer et velunderbygget og robust landbrugserhverv.

Det er mit håb at forslaget vil kunne drøftes på en velfunderet og åbensindet grundlag.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

Udarbejdelse af redegørelse samt høring af videnspersoner vurderes til at udgøre et årsværk for en AC fuldmægtig, altså ca. 500.000 kr. Dette beløb er inklusive tolkning, tryk og fremlæggelse af redegørelsen.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det private:

Ingen.

Økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne:

Ingen.